

му бъркало да владѣе съ голѣма естествена сила). Той вече не се благодарилъ съ титла та на палатний меръ, та се нареклъ краль (752 год.) и затворилъ въ монастиръ послѣдний Меровингъ (Хилдериха III). Светий владика Бонифаций помазалъ Пипина за краль; а послѣ Римъ-папа Стефанъ билъ отишълъ да иска помошь срещу Лангобарди ти, та самъ го помазалъ за царъ. Пипинъ за това нѣшто съ все сръдце помогналъ на папа та, и му дарилъ Равенский ексархатъ. Отъ него се начина на Франкский прѣстолъ царский корень на *Каролинги ти*, наречени така отъ име то на сина му Карла Великий.

Происхождение на феодализмъ тѣ. Франки ти и други ти германски народи, што се заселили въ области ти на Западно то Римско царство, напрѣдни ти дебели нрави зели малко по малко да се измѣняватъ. Завоевателе ти, като живѣяли между повече то образовани съштеземци, приемали отъ тѣхъ римски ти обичаи, латинский езикъ (нѣ вече разваленъ въ уста та на провинциални ти), и малко по малко се сливали съ тѣхъ въ едно племе. Нови ти народи и нови ти езици што станали отъ това сливане наричатъ се уобшто *романски*, тия са: французский, италиянский и испанский.

Заедно съ основание то на нови държави и съ приемане то на христянство то, появилъ се у Германци ти и писанъ законъ, сир. тѣхни ти стари обичаи били събрани и написани повече то на латинский езикъ. По тоя законъ сѣдили и расправяли. Напрѣдъ у Германци ти, както и всички ти диви народи, имало обичай да си отмѣстятъ кърваво за докачвание. Сега кърваво то отмѣствание и самоуправството се замѣнило съ различна парична глоба. При това свободний човѣкъ всѣдѣ ималъ прѣимушество прѣдъ несвободний; за убиние или докачение на свободний трѣбовало да се плати много повече отъ колкото за несвобод-